

RAD S LEKTOROM NJEMAČKOG JEZIKA NA NEFILOLOŠKOM FAKULTETU

U našoj je zemlji u akademskoj godini 1996/97. kao lektorica za njemački jezik na nefilološkim fakultetima Sveučilišta u Hrvatskoj boravila gđa Dagmar Schruf. Premda je imala sjedište i najvećim dijelom radila u prostorijama Ekonomskog fakulteta u Zagrebu, surađivala je sa svim fakultetima koji su je pozvali, pa je tako djelovala i na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu.

Naš osnovni motiv zbog kojeg smo pozvali gđu Schruf da radi sa studentima Veterinarskog fakulteta bio je približiti, u najširem smislu te riječi, njemački jezik studentima.

Prepuštajući gđi Schruf dio nastave njemačkog jezika u prvom semestru, željeli smo pokazati studentima da svi, pa i oni sa skromnim znanjem njemačkoga, mogu razumjeti izvornoga govornika i komunicirati s izvornim govornikom. Naime, studenti prve godine studija na našem fakultetu vrlo su heterogeni u svakom pogledu: dolaze iz svih krajeva Hrvatske, iz različitih društvenih slojeva, završili su različite srednje škole (gimnazije različitih profila, tehničke srednje škole ...), predznanja su im na svim područjima, pa tako i u njemačkom jeziku, vrlo različita. Premda su studenti koji u prvom semestru upisuju kolegij Njemački jezik u veterinarskoj struci učili njemački u osnovnoj i srednjoj školi, dakle osam godina, mnogima je znanje vrlo skromno: vokabular vrlo ograničen, poznavanje gramatičkih struktura prilično slabo. Unatoč tome svjesni su važnosti poznavanja stranog jezika i žele ga naučiti – motivacija, dakle, postoji.

Tijekom školske godine sastavili smo nekoliko kratkih anketa u kojima smo, među ostalim, zamolili studente da komentiraju rad gđe Schruf, tj. da iskažu kako su oni doživjeli njezine sate. Gotovo su svi naglasili da je gđa Schruf imala odličan odnos prema studentima, tako da su se oslobodili straha od pogrešaka u govoru, sati su bili zanimljivi, pa „čak(?) i zabavni”.

Jedan od takvih zabavnih sati bio je sa studentima drugog semestra. Tema je bila „novosti iz svijeta životinja”. Pošto je na prvom satu obrađeno više kratkih tekstova sa zanimljivim novostima iz životinjskog svijeta (obrada vokabulara, razumijevanje pročitanoga, reproduciranje činjenica), u na2stavku su studenti dobili zadatak da u parovima prerade po jedan tekst, i to tako da sastave intervju: novinar razgovara sa stručnjakom koji predstavlja nova otkrića na ovom području. Jedna studentica je dobila ulogu moderatora, budući da je sve intervjuje trebalo povezati u „radio-emisiju” radnog naslova Zanimljivosti iz svijeta životinja. Kada je sve bilo spremno, gđa Schruf je dala znak za početak i „emisiju” počela snimati na kasetofon. Studenti su u prvi čas bili zbunjeni jer su shvatili da će sve njihove pogreške biti snimljene. Ipak su se sabrali i dali sve od sebe. I tada se uplela tehnika u obliku lošeg kasetofona. Snimka je bila prilično loša, pa je gđa Schruf odlučila još jedanput ponoviti snimanje. I ovaj je puta „emisija”, studentski rad, bila bolja. Studenti su se opustili, prevladali tremu pred „javnim nastupom”, poboljšali svoja izlaganja. Osim toga, zahvaljujući prvom neuspjehom snimanju, sat je metodički završio na najbolji mogući način, ponavljanjem naučenoga, što inače studenti izrazito ne vole jer smatraju da ih to vraća u osnovnu školu. Na samom kraju, preslušavajući „emisiju”, svi smo se ugodno zabavljali, uočavajući jezične pogreške i nesigurnosti, ali i veliku kreativnost većine studenata. I upravo su to u anketi provedenoj nakon opisanog sata studenti naglasili u svojim komentarima: „sat je bio zanimljiv”, „samostalno smo radili”, „pokazali smo da možemo uspješno raditi”, „komunicirali smo na stranom jeziku”, „uživali smo u zajedničkom stvaranju i međusobnom poticanju”, „oslobodio sam se straha od pogrešaka”, „najbolje je to što smo bili kreativni”.

Izdvojili bismo i neke kritike koje proistječu iz ankete provedene na kraju školske godine među studentima prve godine studija. Pitanja se u toj anketi nisu odnosila samo na određeni sat, kao što je to bilo s anketama provedenim tijekom godine, već smo ih formulirali tako da dobijemo opću ocjenu, opće stavove studenata u odnosu prema ukupnoj djelatnosti gđe Schruf. Citiramo kritike: „Neki su tekstovi bili preteški za one kojima njemački ne ide najbolje.”, „Tempo rada bio je prebrz.”, „Previše nepoznatih riječi u jednom satu.” Te su kritike odraz situacije u nastavi njemačkog jezika u prvoj godini studija: velik broj studenata ima slabo predznanje i vrlo je teško održavati nastavu koja bi u potpunosti odgovarala i onima koji tečno govore i onima koji imaju poteškoća s osnovnim jezičnim strukturama i prilično siromašan rječnik. Želimo, međutim, naglasiti da su i studenti koji su izrazili ove kritike ipak u cjelini zadovoljni nastavom i smatraju da je bila korisna. Morali su uložiti dosta truda kako bi mogli pratiti rad boljih kolega, ali, kažu, „vrijedilo je”.

U vezi s motiviranošću studenata za učenje njemačkog jezika ankete su pokazale da su gotovo svi studenti i prije bili motivirani za učenje njemačkog jezika. Samo je nekoliko njih izjavilo da je njihova motivacija nakon gostovanja njemačke lektorice na nastavi izrazito porasla. Budući da su strani jezici na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu izborni, odnosno fakultativni kolegij, samim biranjem upravo stranog jezika, između više ponuđenih kolegija, studenti dokazuju svoju motiviranost za učenje jezika.

Osvrnuli bismo se i na teme koje je gđa Schruf slobodno, naravno unutar područja struke, birala za svoje sate. Studenti su iskazali zadovoljstvo obrađenim temama, osobito zato što je lektorica donosila aktualne tekstove koji su sadržali informacije koje u našem tisku još nisu objavljene. Jedini prigovor uputili su studenti s boljim znanjem njemačkog jezika. Naime teme su katkad bile na neprimjerenu stupnju, prejednostavne glede jezika te usmjerene dobno mladim učenicima. Na tim su pak satima „na svoje” došli studenti sa slabijim znanjem: mogli su bez mnogo muke sve razumjeti i sudjelovati u nastavi.

Kako je lektorica obrađivala teme? Odlično. Odmah moramo spomenuti da su i studenti u spomenutim anketama uvijek naglašavali kako su sati odlično metodički i didaktički pripremljeni (ne koristeći, naravno, pojmove „metodički” i „didaktički”, ali govoreći upravo o tome). Gore opisani primjer sata koji je završio snimanjem „radio-emisije” svakako je bio najatraktivniji. Studenti također vole da se nastavnik služi različitim tehničkim nastavnim pomagalicama, od grafoskopa i kasetofona do dijaprojektora i videofilmova. Gđa Schruf je, na opće zadovoljstvo, koristila sve te mogućnosti.

Zaključno bismo rekli da dijelimo zadovoljstvo sa studentima i da smatramo da je ovo gostovanje bilo vrlo korisno i studentima i nastavnicima njemačkog jezika na Veterinarskom fakultetu, a nadamo se i gđi Schruf. Također bismo željeli zahvaliti gđi Schruf na njezinu velikom trudu koji je uložila za relativno malen broj slušača. A mnoštvo autentičnih materijala koje nam je stavila na raspolaganje, kao i ideje proistekle iz gostovanja, nastojat ćemo iskoristiti u budućoj nastavi.